

sos en el projecte són propietat de D. Manuel Malagrida, quedarà, per de moment, urbanitzada fins molt a la vora del pont de Ferro no més, trajecte que mideix uns 525 metres.

L'ampla via voreja el Fluvià seguint harmonicament les seves curves fins al Prat de les Mores, on segueix la línia que limita el prat. Es aquesta ronda completament planera, seguint la rasant del antic camí, axó és, passa per sobre del marge natural que forma la vora del riu. En algú punt s'ha tingut d'alsar la via respecte la antiga per conservar-la planera; notant-se molt en el Prat de les Mores; per xó s'ha acudit al artifici d'una paret que forma mur de contenció de les terres allí abocades per aital objecte; més a fi que aquesta paret no sigui una limitació que dificulti l'accés dels ciutadans al deliciós prat, hi ha en projecte terraplenar tot lo possible, fent d'aquesta diferencia de nivells una pendent suau qu'invitarà als vianants a gaudir del dolç repós del bell paratje.

La Ronda Fluvià tindrà, per la banda del riu, quatre metres de passeig, cinc pel trànzit rodat al centre, i un metre d'acera que actualment confinarà amb els camps; sota aquesta acera hi haurà la clavaguera que recullirà les aigües de la via. En el Prat de les Mores, el passeig s'aixampla fins a cinc metres; compren un rengle de plátans dintre del passeig i en el límit amb la via destinada al trànzit rodat. Vora del riu i armonisades amb la Ronda hi haurà un rengle de plátans per ombrejar-la, sens que per aixó desaparegui l'exuberant vegetació que fins ara hi hem vist, amb bell i natural caient. A l'altra banda, vora l'acera, s'hi han plantat castanyers d'indies que, si be no són dintre la Ronda, hi pertinenxerán, tota vegada que vindrán obligats els futurs propietaris dels solars que els comprenen, a deixar jardí en la fatxada de la Ronda, i respectar i cuidar dels castanyers; amb acert té projectat imposar-ho el Sr. Malagrida abans de desfer-se o acensar cap solar.

Heusaquí breument explicat lo que serà la Ronda Fluvià, aquest passeig hermós que molts olotins encara no han comprés i que temps a venir els semblará un somni.

Dos grans vies més s'obrirán: una, proxima-ment, que serà l'Avinguda de la República Argentina, i altra d'igual amplada que serà l'Avinguda d'Espanya, tot just en projecte. En la primera la amplada total de 18 metres está disposada, un metre d'acera i quatre pel trànzit rodat per banda i vuit metres de passeig central amb plantacions.

Aquesta Avinguda surt de la Plassa Central i acabarà interinament al trobar la Ronda Fluvià, tancada per un semicercle amb algunes grades per a baixar al prat, i ben segur amb una font

que completarà la monumentalitat de les proporcions i acertada disposició d'aquestes vies. ¡Oh, si a n'aquesta font hi poguessim veurer la Deesa o el Crepuscle d'en Clará esculpit en blanc marbre!

Amb el temps aquesta Avinguda ha d'arribar fins a la Font Moixina en línia recta, i com, amb el temps, se'n poden fer moltes de coses belles, bo és i digne de gran lloansa que al fer les d'ara es pensi amb lo que's pot fer demá.

L'Avinguda d'Espanya, és la que anirà de la Plassa Central fins a trobar el passeig de Barcelona i el pont de Ferro; tindrà cinc metres per banda de passeig, amb plantacions i vuit pel trànzit rodat, de centrals.

Indubtablement que aquesta expansió urbana d'Olot té una importància trascendental, i sobretot favoreix la nostra Ciutat hermozejant-la com a població d'istiu i facilitant el seu engrandiment.

Benhaja l'olotisme del Sr. Malagrida, i que Olot sápigua valorar amb justesa el seu desprendiment agraint-l'hi com se mereix.

E.

El geólec Dr. Faura

visita les manifestacions volcàniques de nostres encontrades i dona una conversa sobre volcanisme.

El doctor en Ciències Naturals i auxiliar de la càtedra de Geologia i Botànica de l'Universitat de Barcelona mossen Faura, atret per la molta importància que per l'estudi de l'escorsa de la Terra, i en particular per les manifestacions volcàniques, tenen nostres encontrades, com a bon mestre va acompanyar a n'els seus deixebles sobre el propi terror perque vegessin i toquessin lo que en teoria habien sentit explicar en les aules.

Acompanyats dels individus de la secció de Historia Natural de la Junta del «Museo-Biblioteca» senyors Pujolar, Devesa y Tenas, visitaren el dia 5 d'aquest mes, els *bufadors* de Bufador, les tres boques del extinguit volcán de la Garrinada recullint abundància de minerals; el cràter de Montsacopa des de on pogueren contemplar els de Montolivet, Aiga Negra, Bisaroques, i al lluny les dotzenes de petits cràters del Bodesosque; arribaren fins a St. Roc a veure la magnífica exposició de bombes i llàgrimes volcàniques que la Companyia del ferrocarril ha fet en les parets de les escales que pugen a la capella de St. Roc. De tornada visitaren el Museu i la Biblioteca; quedaren sorpresos al veurer la importància de la col·lecció de productes volcànics